

Edwin de Weerd is in de natuur in zijn element. André Weima

‘Als je gericht zoekt, vind je elke dag wat nieuws’

■ Edwin de Weerd is trots op Drentse Floraprijs 2020

HOOGEVEEN ‘Een dag niet naar buiten, is een dag niet geleefd’. Het is het motto van Edwin de Weerd. De 50-jarige Hoogevener heeft een haast ongekende passie voor flora en fauna. Bijna elke dag ontdekt hij wel iets nieuws in de natuur. Niet zo vreemd dat hij vele waarnemingen deelt op de bekende obsmapp-app. Zijn niet aflatende inzet heeft onlangs geleid tot een voor hem compleet onverwachte verrassing. Edwin mocht de Drentse Floraprijs 2020, uitgereikt door de Werkgroep Florakartering Drenthe, in ontvangst nemen.

De liefde voor de natuur heeft er bij Edwin altijd al in gezeten. Als kind verzamelde de geboren en getogen Hoogevener van alles uit de natuur. De zolder werd zo ongeveer een museum. Toen hij op 14-jarige leeftijd een lezing bijwoonde van de Christelijke Jeugdbond voor Natuurstudie en Natuurbescherming (toen ACJN, nu JNM) was hij verkocht. Twee weken later had hij zijn lidmaatschap van de voetbalclub opgezegd en was zijn lidmaatschap van ACJN een feit. Heel wat excursies volgden. Naar Ommen, de Waddeneilanden en heel veel meer. Edwin werd een echte vogelaar. „Vanaf mijn 14e tot ongeveer 40e stonden vogels op nummer 1 bij mij. Ik denk dat ik wel 450 soorten vogels heb gezien.” De laatste jaren richt hij zich op alles wat groeit en bloeit. „Als je gericht zoekt, vind je elke dag wel wat nieuws in de natuur. Keer eens een steen om, dan weet ik zeker dat je iets tegenkomt. De natuur is zo di-

vers, als je er maar oog voor hebt. Je moet op het spoor worden gezet.” Edwin is aangesloten bij de Natuurvereniging Zuidwolde. „Ik ken voorzitter Joop Verburg. Ik deel zijn enthousiasme”, verklaart hij als Hoogevener zijn lidmaatschap van de Zuidwoldiger club. „Ook Joop kan enthousiast worden van kleine dingen. Neem nachtvlinders. Die hebben zo ongelooflijk veel kleur. Er zijn eindeloos veel variaties in.” Edwin is 25 jaar hovenier geweest. Sinds mei vorig jaar werkt hij bij een ecologisch adviesbureau. „Ik heb van mijn hobby mijn werk kunnen maken”, zegt hij dankbaar. Elk vrij moment grijpt hij aan om in het veld door te bren-

‘Eigenlijk is vooral de tocht naar de vondst de kick’

gen. Zijn partner Premlata, die door Edwins enthousiasme ook steeds meer oog heeft gekregen voor de natuur, weet inmiddels niet beter. „Gister stuurde zij mij een appje dat ze drie citroenvlinders in de tuin heeft gespot. De eerste tekenen van het voorjaar.” Grinnikend vult Premlata aan: „Stiekem vond hij het jammer dat ik ze had ontdekt en niet hijzelf.”

Winter niet saai

Hij geniet van alle seizoenen. „Ik kan de charme van elk seizoen inzien. Zelfs de winter is niet saai, zolang er geen sneeuw en ijs ligt. Ja, voor mij was het dus een prima winter. Maar het voorjaar blijft het mooiste. Na het voorjaar ben ik behoorlijk chagrijnig. Dan ben ik echt op. En als het regent? Dat maakt mij niets uit. Regenbroek aan en gaan. Zodra ik tijd over heb ga ik op pad. Het kan zijn dat ik een uurtje rondom huis loop of dat ik naar het Dwingelderveld ga, waar ik vaak te vin-

den ben. Zelfs als we op familiebezoek gaan elders in het land, probeer ik altijd nog een paar uurtjes te pakken om naar buiten te gaan. In elke straat is al van alles te zien.”

Edwin doet veel flora- en fauna-waarnemingen. Inmiddels heeft hij ruim 270.000 waarnemingen toegevoegd aan het gegevensbestand van de NDFF (Nationale Databank Flora en Fauna), waarvan 116.000 van 1210 plantensoorten. Waar hij vroeger op pad ging met boekje en pen, is een mobiele telefoon tegenwoordig al voldoende. Hoewel... standaard gaan ook een verrekijker, loep, spiegelreflexcamera, floraboek, potjes en plastic zakjes in zijn rugzak mee. „Vroeger stuurde je aan het eind van het jaar je boekjes vol waarnemingen op. Dat betekende heel wat werk achteraf om je eigen administratie bij te houden. Nu gaat dat een stuk gemakkelijker omdat je in het veld alles al in de app kunt invoeren.” Hij heeft al veel ontdekt. Zoals de eerste witbuikrotgans van Drenthe. „Momenteel zoek ik veel naar mossen op stuifzandgebied. Vorige week heb ik rijstkorrelmos gevonden in het Echtens Paradijs bij de zandverstuiving. Vanaf de jaren 60 is die daar niet meer gezien. Drie weken eerder heb ik totaal onverwacht IJslands mos gevonden op het Dwingelderveld. Het is een kwestie van zoeken. Ik zoek letterlijk elke vierkante meter af. Zo heb ik een paar jaar geleden zeldzame varens gevonden bij Wijster. Ja, ei-

genlijk is vooral de tocht naar de vondst de kick. Als ik wat heb gevonden, ga ik direct weer verder. Ik ben niet zo van het uren wachten. Daar heb ik het geduld niet voor. Ik ben van het actieve zoeken, ben altijd in beweging. Ik ben een speurneus.”

Klimaatverandering

Edwin maakt zich grote zorgen over de klimaatverandering. „Het gaat niet de goede kant op”, zegt hij met gevoel voor understatement. „De biodiversiteit staat onder druk. De natuur is een eenheidsworst aan het worden. Ons landschap wordt enorm uitgekleeft. Natuurorganisaties doen enorm hun best, maar in 100 jaar natuurbescherming is de natuur alleen maar achteruit gegaan. Er zou veel meer aan de inrichting van landschappen moeten worden gedaan. De landbouw moet veranderen. En stop met pesticiden. Ik vind het bovendien onbegrijpelijk dat de overheid in verhouding zo weinig geld steekt in natuurbescherming. Ik vind het oprecht onvoorstelbaar wat er nu allemaal gebeurt.” Opvallend genoeg noemt hij ook een voor hem ‘positief’ punt van de klimaatverandering. „Flora en fauna trekken vanuit het zuiden naar het noorden op. Dat is het enige voordeel voor mij: ik kan veel nieuwe dingen ontdekken.” Om daar aan toe te voegen: „Geen zeldzame natuur, maar nu nog wel nieuw in onze omgeving.” ■

Nicole Donkervoort